14

ляки/ мъхнатомътно (сияние).

Следъ малко време водолазътъ се показалъ изъ подъ водата и задъхванъ загърлянъ повисналъ на стълбата държейки въ дигнатата си ръка маргаритъ. Арапинътъ му зелъ маргарита и отново го блъсналъ въ водата. Робитѣ заспали надъ лопатитѣ си.

Много пѫти излизалъ робътъ изъ водата и всѣки пѫть изнасялъ прекрасни маргарити. Сметачитѣ на галерата ги теглели и турялъ въ торбички отъ зелена кожа.

Младиятъ царь се помѫчилъ да заговори, но езикътъ му като че ли прилепналъ къмъ гърлото му и устнитѣ му отказвали да се мърдатъ.

Арапитѣ дрънкали помежду си и почнали да се каратъ за единъ нанизъ отъ лъскави синци. Два жерава хвърчели надъ кораба.

Най-сетне водолазътъ за последенъ пѫть излѣзълъ и маргаритата която донесълъ била най-блестяща отъ всички маргарити на Ормуза: той билъ кръгълъ като пълна луна и билъ като утринна звезда. Но лицето на роба било особено блѣдно и, като падналъ на кувертата, кръвь протекла отъ ушитѣ и ноздритѣ му. Той трепналъ малко и затихналъ. Арапитѣ свили рамене и хвърлили тѣлото му задъ борда.